

No. 45417*

**South Africa
and
Hungary**

Convention between the Republic of South Africa and the Republic of Hungary for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income. Budapest, 4 March 1994

Entry into force: *5 May 1996 by notification, in accordance with article 28*

Authentic texts: *English and Hungarian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *South Africa, 3 November 2008*

**Afrique du Sud
et
Hongrie**

Convention entre la République sud-africaine et la République hongroise tendant à éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu. Budapest, 4 mars 1994

Entrée en vigueur : *5 mai 1996 par notification, conformément à l'article 28*

Textes authentiques : *anglais et hongrois*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Afrique du Sud, 3 novembre 2008*

* *The texts reproduced below are the original texts of the agreement as submitted. For ease of reference, they were sequentially paginated. Their final UNTS version is not yet available.*

Les textes reproduit ci-dessous sont les textes authentiques de l'accord tel que soumises pour l'enregistrement. Pour référence, ils ont été présentés sous forme de la pagination consécutive. Leur version finale RTNU n'est pas encore disponible.

[ENGLISH TEXT – TEXTE ANGLAIS]

CONVENTION BETWEEN THE REPUBLIC OF SOUTH AFRICA AND THE
REPUBLIC OF HUNGARY FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE
TAXATION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME

The Government of the Republic South Africa and the Government of the Republic of Hungary desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and to further develop and facilitate their relationship,

Have agreed as follows:

Article 1. Personal Scope

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2. Taxes Covered

1. This Convention shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income, or on elements of income, including taxes or gains from the alienation of movable or immovable property and taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:

(a) in Hungary:

(i) the income tax on individuals;

(ii) the corporation tax; (hereinafter referred to as "Hungarian tax").

(b) in South Africa:

(i) the income tax (normal tax);

ii) the non-resident shareholders tax; (hereinafter referred to as "South African tax").

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of this Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3. General Definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

- (a) the term "Hungary" means the Republic of Hungary and, when used in a geographical sense, means the territory of the Republic of Hungary;
- (b) the term "South Africa" means the Republic of South Africa and, when used in a geographical sense, includes the territorial sea thereof as well as any area outside the territorial sea which has been or may hereafter be designated, under international law and the laws of South Africa, as areas within which South Africa may exercise sovereign rights or jurisdiction;
- (c) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Hungary or South Africa as the context requires;
- (d) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons, which is treated as an entity for tax purposes;
- (e) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
- (f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
- (g) the term "nationals" means:
 - (i) all individuals possessing the nationality of a Contracting State;
 - (ii) all legal persons, partnerships and associations deriving their status as such from the laws in force in a Contracting State;
- (h) the term "international traffic" means any transport by a ship, aircraft or road-transport vehicle operated by an enterprise which has its place of effective management in a Contracting State, except when the ship, aircraft or road-transport vehicle is operated solely between places in the other Contracting State; and
- (i) the term "competent authority" means:
 - (i) in the case of Hungary the Minister of Finance, or his authorized representative; and
 - (ii) in the case of South Africa the Commissioner for Inland Revenue, or his authorized representative.

2. As regards the application of the Convention by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that State concerning the taxes to which the Convention applies.

Article 4. Fiscal Domicile

- 1. For the purposes of this Convention:
 - (a) the term "resident of Hungary" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature. This term does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein;

- (b) the term "resident of South Africa" means any individual who is ordinarily resident in South Africa and any legal person which is incorporated, managed or controlled in South Africa.
2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:
- (a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has his centre of vital interests;
 - (b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;
 - (c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;
 - (d) if he is a national of both States or of neither of them the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.
3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5. Permanent Establishment

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term "permanent establishment" includes especially:
- (a) a place of management;
 - (b) a branch;
 - (c) an office;
 - (d) a factory;
 - (e) a workshop; and
 - (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.
3. A building site or construction, installation or assembly project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than 12 months.
4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:
- (a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

- (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
- (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- (f) a building site or construction, installation or assembly project carried on by an enterprise of a Contracting State in connection with the delivery of materials, machinery or equipment from that State to the other Contracting State;
- (g) the sale of goods or merchandise belonging to the enterprise displayed at an occasional temporary fair or exhibition after the closing of the said fair or exhibition; and
- (h) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs (a) to (g), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

8. An enterprise of a Contracting State, notwithstanding that it has no fixed place of business in the other Contracting State, shall be deemed to have a permanent establishment in that other Contracting State if it carries on supervisory activities therein in connection with a construction, installation or assembly project which is being undertaken in that other Contracting State for a period of more than 12 months.

Article 6. Income from Immovable Property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7. Business Profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. In so far as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary. The method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise, or by reason of delivery of goods or merchandise, machinery or equipment notwithstanding that the delivery was carried out by the enterprise or by a third person.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profit to be attributed to the permanent establishment, shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8. International Transport

1. Profits from the operation or rental of ships, aircraft or road-transport vehicles in international traffic and the rental of containers and related equipment which is incidental to the operation of ships, aircraft or road-transport vehicles in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

2. If the place of effective management of a shipping enterprise is aboard a ship or boat, then it shall be deemed to be situated in the Contracting State in which the home harbour of the ship or boat is situated, or, if there is no such home harbour, in the Contracting State of which the operator of the ship or boat is a resident.

3. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9. Associated Enterprises

1. Where:

- (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State; or
- (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State, and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other Contracting State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned Contracting State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been

made between independent enterprises, then that other Contracting State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10. Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed:

- (a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the recipient is a company which holds directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends; and
- (b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights, mining shares, founders shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the Contracting State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the recipient of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except in so far as such dividends are paid to a resident of that other State or in so far as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11. Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State, if such resident is the beneficial owner of the interest.

2. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to bonds or debentures.

3. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the recipient of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

4. Where by reason of a special relationship between the payer and the recipient or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the recipient in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12. Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State if such resident is the beneficial owner of the royalties.

2. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work (including cinematograph films, and films or tapes for radio or television broadcasting), any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of or the right to use industrial, commercial or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

3. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the recipient of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

4. Where, by reason of a special relationship between the payer and the recipient or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having re-

gard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the recipient in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment, then such royalties shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment is situated.

Article 13. Capital Gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property, referred to in Article 6, and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of ships, aircraft or road-transport vehicles operated in international traffic, or movable property pertaining to the operation of such ships, aircraft or road-transport vehicles shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

4. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2 and 3 shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14. Independent Personal Services

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it as is attributable to that fixed base.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15. Dependent Personal Services

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19, 20 and 21, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

- (a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period concerned; and
- (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and
- (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship, aircraft or road-transport vehicle operated in international traffic, may be taxed in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

Article 16. Directors' Fees

1. Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or any similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The remuneration which a person to whom paragraph 1 applies derives from the company in respect of the discharge of day-to-day functions as an employee, shall be taxed in accordance with the provisions of Article 15.

Article 17. Artistes and Athletes

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as an athlete, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or an athlete in his capacity as such accrues not to the entertainer or athlete himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or athlete are exercised, if that person is directly or indirectly controlled by the entertainer or athlete.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article income mentioned in this Article shall be exempt from tax in the Contracting State in which the activity of the entertainer or athlete is exercised provided that this activity is supported

mainly out of public funds of this State or of the other State or the activity is exercised under a cultural agreement or arrangement between the Contracting States.

Article 18. Pensions

Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment and any annuity paid to such resident shall be taxable only in that State.

Article 19. Government Service

1. (a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
(b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
 - (i) is a national of that State; or
 - (ii) did not become resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
2. (a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
(b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of and a national of that State.
3. The provisions of Articles 15, 16 and 18 shall apply to remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20. Students and Trainees

An individual who is a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State and is temporarily present in the other State solely:

- (a) as a student at a recognised university, college, school or other similar recognised educational institution in that other State;
- (b) as a business or technical apprentice; or
- (c) as a recipient of a grant, allowance or award for the primary purpose of study, research or training from the government of either State or from a scientific, educational, religious or charitable organisation or under a technical assistance programme entered into by the Government of either State, shall be exempt from tax in that other State on:

- (aa) all remittances from abroad for the purposes of his maintenance, education, study, research or training;
- (bb) the amount of such grant, allowance or award; and
- (cc) any remuneration not exceeding the equivalent in the currency of that other State of two thousand United States dollars (US \$2 000) in any tax year in respect of services in that other State provided the services are performed in connection with his study, research or training or are necessary for the purpose of his maintenance.

Article 21. Teachers

1. Remuneration which a professor or teacher who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State for a period not exceeding two years for the purpose of carrying out advanced study or research or for teaching at a university, college, school or other educational institution, receives for such work shall not be taxed in that State, provided that such remuneration is derived by him from outside that State and such remuneration is subject to tax in the other Contracting State.

2. This Article shall not apply to income from research if such research is undertaken primarily for the private benefit of a specific person or persons.

Article 22. Other Income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and a right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

Article 23. Elimination of Double Taxation

Double taxation shall be eliminated as follows:

- (a) In Hungary:
 - (i) Where a resident of Hungary derives income which, in accordance with the provisions of this Convention may be taxed in South Africa, Hungary shall, subject to the provisions of subparagraphs (ii) and (iii), exempt such income from tax.
 - (ii) Where a resident of Hungary derives items of income which, in accordance with the provisions of Article 10, may be taxed in South Africa, Hungary

shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the tax paid in South Africa. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given which is attributable to such items of income derived from South Africa.

(iii) Where in accordance with any provision of the Convention income derived by a resident of Hungary is exempt from tax in Hungary, Hungary may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident, take into account the exempted income.

(b) In South Africa:

Taxes paid by South African residents in respect of income taxable in Hungary, in accordance with the provisions of this Convention, shall be deducted from the South African taxes due according to the South African fiscal law. Such deduction shall not, however, exceed that part of the income tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income which may be taxed in Hungary.

Article 24. Non-discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of Article 9, paragraph 4 of Article 11, or paragraph 4 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 25. Mutual Agreement Procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs. When it seems advisable in order to reach agreement to have an oral exchange of opinions, such exchange may take place through a Commission consisting of representatives of the competent authorities of the Contracting States.

Article 26. Exchange of Information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of the State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. The information received will be treated as secret on request of the Contracting State giving the information.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- (a) to carry out administrative measures at variance with the laws or the administrative practice of that or of the other Contracting State;
- (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State; or
- (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 27. Members of Diplomatic or Consular Missions

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic or consular missions under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 28. Entry into Force

1. The Contracting Parties shall notify to each other that the constitutional requirements for the entry into force of this Convention have been complied with.

2. This Convention shall enter into force sixty days after the date of the latter of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall apply:

- (a) in respect of taxes withheld at source, to amounts of income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force; and
- (b) in respect of other taxes on income, to such taxes chargeable for any taxable year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force.

Article 29. Termination

This Convention shall remain in force until terminated by one of the Contracting Parties. Either Contracting Party may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year following after the period of five years from the date on which the Convention enters into force. In such event the Convention shall cease to have effect:

- (a) in respect of taxes withheld at source, to amounts of income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given; and
- (b) in respect of other taxes on income, to such taxes chargeable for any taxable year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Agreement.

Done at Budapest this 4th day of March 1994 in duplicate, in the English and Hungarian languages, both texts being equally authentic.

For the Government of the Republic of South Africa:

ILLEGIBLE

For the Government of the Republic of Hungary:

ILLEGIBLE

[HUNGARIAN TEXT – TEXTE HONGROIS]

E G Y E Z M É N Y

A DÉL-AFRIKAI KÖZTÁRSASÁG ÉS A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KÖZÖTT
A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRŐL A JÖVEDELEMADÓK TERÜLETÉN

A Dél-Afrikai Köztársaság Kormánya és a Magyar Köztársaság Kormánya

Attól az óhajtól vezetve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelemadók területén,

és hogy gazdasági kapcsolataikat továbbfejlesszék és megkönnyítsék

megállapodtak a következőkben:

1. cikk

Személyi hatály

Az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik Szerződő Államban vagy mindkét Szerződő Államban illetőséggel bírnak.

2. cikk

Az Egyezmény alá eső adók

1. Az Egyezmény, a beszedés módjára való tekintet nélkül, azokra az adókra terjed ki, amelyeket a jövedelem után az egyik Szerződő Állam vagy annak politikai egységei vagy helyi hatóságai részére beszednek.

2. Jövedelemadóknak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem, vagy a jövedelem részét után beszednek, ideértve az ingatlan vagyoni elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat és a vállalkozások által fizetett bérek vagy fizetések teljes összege utáni adókat.

3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény kiterjed, különösen a következők:

a) Magyarországon:

- (i) a magánszemélyek jövedelemadója;
- (ii) a társasági adó;

(a továbbiakban "magyar adó").

b) Dél-Afrikában:

- (i) a jövedelemadó (rendes adó);
- (ii) az illetőséggel nem bíró részvényesek adója (non-resident shareholders tax);

(a továbbiakban "dél-afrikai adó").

4. Az Egyezmény alkalmazandó azokra az azonos vagy lényegében hasonló jellegű adókra is, amelyeket az Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett bevezetnek. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.

3. cikk

Államok általános meghatározások

1. Az Egyezmény szempontjából, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

- a) a "Magyarország" kifejezés a Magyar Köztársaságot jelenti, és földrajzi értelemben használva a Magyar Köztársaság területét jelenti;
- b) a "Dél-Afrika" kifejezés a Dél-Afrikai Köztársaságot jelenti, és földrajzi értelemben használva, magában foglalja annak parti tengerét, továbbá a parti tengeren túl fekvő bármely területet, amely a nemzetközi jog és Dél-Afrika jogszabályai alapján olyan területnek minősül, vagy szután minősülhet, amely felett Dél-Afrika szuverén jogokat vagy joghatóságot gyakorolhat;
- c) "az egyik Szerződő Állam" és "a másik Szerződő Állam" kifejezések a Magyarországot vagy Dél-Afrikát jelentik, ahogyan a szövegösszefüggés kívánja;
- d) a "személy" kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a társaságot és minden más személyi egyesülést, amely adózási szempontból jogalanynak tekintendő;

- e) a "lársaság" kifejezés jelenti a jogi személyeket vagy azokat a jogalanyokat, amelyek adózási szempontból jogi személyeknek tekintendők;
- f) "az egyik Szerződő Állam vállalkozása" és "a másik Szerződő Állam vállalkozása" kifejezések az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy, illetőleg a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy által folytatott vállalkozást jelent;
- g) az "állampolgárok" kifejezés jelenti:
- (i) mindazokat a természetes személyeket, akik az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkeznek;
 - (ii) mindazokat a jogi személyeket, egyesulásokat és lársulásokat, amelyeknek az a jogi helyzete az egyik Szerződő Állam érvényben lévő jogszabályai-ból származik;
- h) a "nemzetközi forgalom" kifejezés jelent minden olyan szállítást, amelyet egy olyan vállalkozás által üzemeltetett hajó, légi jármű vagy közúti jármű bonyolít le, amelynél a tényleges üzletvezetés helye az egyik Szerződő Államban van, kivéve, ha a hajó, légi járművet vagy közúti járművel kizárólag a másik Szerződő Államban levő helyek között üzemeltetik; és
- i) az "illetékes hatóság" kifejezés
- (i) Magyarország esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét; és
 - (ii) Dél-Afrika esetében az állami bevételek biztosát (Commissioner for Inland Revenue) vagy meghatalmazott képviselőjét jelenti;

2. Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván, bármely, másként meg nem határozott kifejezésnek olyan értelme van, mint amelyet arra nézve ennek az Államnak azokra az adókra vonatkozó jogszabályai megállapítanak, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer.

4. cikk

Lakóhely az adó szempontjából

1. Az Egyezmény szempontjából:

- a) a "Magyarországon illetőséggel bíró személy" kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek az Államnak jogszabályai szerint ott lakóhelye, állandó tartózkodási helye, az üzletvezetés helye vagy más hasonló ismerv alapján adóköteles. Ez a kifejezés nem vonatkozik

olyan személyre, aki ebben az Államban csak az ebben az Államban levő forrásokból származó jövedelem alapján adóköteles.

- b) a "Dél-Afrikában" illetőséggel bíró személy" kifejezés olyan természetes személyt jelent, akinek szokásos tartózkodási helye Dél-Afrikában van, valamint olyan jogi személyt, amelyet Dél-Afrikában jegyeztek be, ott vezetik vagy ellenőrzik.

2. Amennyiben egy természetes személy az 1. bekezdés rendelkezései szerint mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, helyzetét az alábbiak szerint kell meghatározni:

- a) ez a személy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; ha mindkét Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben létérdekeinek központja van;
- b) amennyiben nem határozható meg, hogy a személy létérdekeinek központja melyik Államban van, vagy ha egyik Államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben szokásos tartózkodási helye van;
- c) amennyiben a személynek mindkét Államban van, vagy egyikben sincs szokásos tartózkodási helye, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelynek állampolgára;
- d) ha a személy mindkét Államnak, vagy egyiknek sem állampolgára, úgy a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

3. Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései szerint valamely nem természetes személy mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben tényleges üzletvezetésének helye van.

5. cikk

Telephely

1. Az Egyezmény szempontjából a "telephely" kifejezés állandó üzleti helyet jelent, amellyel a vállalkozás üzleti tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

2. A "telephely" kifejezés magában foglalja különösen:

- a) az üzletvezetés helyét;
- b) a fiókot;
- c) az irodát;
- d) a gyártelepet;
- e) a műhelyt; és
- f) a bányát, az olaj- és földgázkutat, a kőfejtőt vagy a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet;

3. Az építési terület, a szerelési vagy berendezési munkálatok csak akkor képeznek telephelyet, ha időtartamuk 12 hónapot meghalad.

4. Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, nem tekintendők "Telephelynek":

- a) azok a berendezések, amelyeket kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározására, kiállítására vagy leszállítására használnak;
- b) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag raktározás, kiállítás vagy leszállítás céljából tartanak;
- c) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyet kizárólag abból a célból tartanak, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;
- d) az olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak, vagy információkat szerezzenek;
- e) az olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére bármely más, előkészítő vagy kisegítő jellegű tevékenységet folytassanak;
- f) az olyan építési terület, vagy az egyik Szerződő Állam vállalkozása által végzett olyan szerelési vagy berendezési munkálatok, amelyek anyagoknak, gépeknek vagy berendezéseknek ebből az Államból a másik Szerződő Államba történő szállításával kapcsolatosak;
- g) a vállalkozáshoz tartozó és időszakos vásáron vagy kiállításon bemutatott áruknak vagy javaknak az említett vásár vagy kiállítás bezárása után történő eladása; és
- h) az olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag az a) - g) pontokban említett tevékenységek valamely kombinációjára tartanak fenn, feltéve, hogy az üzleti helynek ebből a kombinációból származó teljes tevékenysége előkészítő vagy kisegítő jellegű.

5. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy - kivéve a független képviselőt, akire a 6. bekezdés nyer alkalmazást - egy vállalkozás érdekében tevékenykedik, és az egyik Szerződő Államban meghatalmazása van, amellyel rendszeresen él, arra, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, úgy ez a vállalkozás telephellyel bírónak tekintendő ebben az Államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyet ez a személy a vállalkozás részére kifejt, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége a 4. bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti helyen keresztül fejtik ki, az említett bekezdés rendelkezései értelmében nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé.

6. A vállalkozást nem lehet úgy tekinteni, mintha annak telephelye lenne a másik Szerződő Államban csupán azért, mert levékenységét ebben a másik Államban alkusz. bizományos vagy más független képviselő útján fejti ki, ha ezek a személyek rendszeres üzleti tevékenységük keretében járnak el.

7. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság egy olyan társaságot ural vagy azt egy olyan társaság uralja, amely a másik Szerződő Államban illetőséggel bír vagy ott (akár telephely útján, akár más módon) fejti ki levékenységét, onmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

8. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása, tekintet nélkül arra, hogy rendelkezik-e állandó üzleti hellyel a másik Szerződő Államban, ebben a másik Szerződő Államban telephellyel bírónak tekintendő, ha olyan építési, szerelési vagy berendezési munkálatokkal kapcsolatosan folytat felügyeleti tevékenységet, amelyek kivilelezése a másik Szerződő Államban 12 hónapot meghaladó időtartamig tart.

6. cikk

Ingyatlan vagyonból származó jövedelem

1. Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyonból (beleértve a mező- vagy erdőgazdasági üzemek jövedelmét) élvez, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az "ingatlan vagyon" kifejezésnek olyan jelentése van, mint amit annak a Szerződő Államnak a jogszabályai határoznak meg, amelyekben a szóbanforgó vagyon fekszik. Ez a kifejezés mindenképpen magában foglalja az ingatlan vagyon tartozékait, a mező- és erdőgazdasági üzemek élő és holt felszerelését, azokat a jogokat, amelyekre az ingatlan vagyonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást, az ingatlan vagyon hasznélvezeti jogát és az ásványlelőhelyek, források és más természetű kincsek kitermeléséről vagy a kitermelés jogáról járó változó vagy állandó térítésekre vonatkozó jogokat; tengeri hajók, belvízi hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók az ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbeadásából vagy használatának bármilyen más formájából származó jövedelemre.

4. Az 1. és 3. bekezdések rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyonából és a szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló ingatlan vagyonból származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. cikk

Vállalkozási nyereség

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az Államban adózható, kivéve, ha a vállalkozás tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján fejti ki. Amennyiben a vállalkozás így módon fejti ki tevékenységét, a vállalkozás nyeresége a másik Államban adózható, azonban csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.

2. A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján fejti ki, ennek a telephelynek mindegyik Szerződő Államban azokat a nyereségeket kell betudni, amelyeket akkor érhetne el, ha azonos vagy hasonló tevékenységet azonos vagy hasonló feltételek mellett, mint önálló vállalkozás fejtené ki, és azzal a vállalkozással lebonyolított forgalmában, amelynek telephelye, teljesen független lenne.

3. A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók a vállalkozásnak azok a költségei, amelyek a telephely működésével kapcsolatban merültek fel (beleértve az üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket), tekintet nélkül arra, hogy abban az Államban merültek-e fel, ahol a telephely van, vagy máshol.

4. Amennyiben az egyik Szerződő Államban a telephelynek betudható nyereséget a vállalkozás egész nyereségének a különböző részegységek közötti arányos megosztása alapján szokták megállapítani, úgy a 2. bekezdés nem zárja ki, hogy ez a Szerződő Állam a megadóztatandó nyereséget a szokásos arányos megosztás alapján állapítsa meg. Az alkalmazott arányos megosztási módszernek azonban olyannak kell lennie, hogy az eredmény összhangban legyen az e cikkben foglalt elvekkel.

5. A telephelynek nem tudható be nyereség javaknak vagy áruknak ezen a telephely által a vállalkozás részére történő puszta megvásárlása miatt, illetve áruk vagy javak, gépek vagy berendezések leszállítása miatt, tekintet nélkül arra, hogy a szállítást a vállalkozás vagy harmadik személy végezte.

6. Az előző bekezdések céljaira, a telephelynek betudandó nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, ha csak alapos és elégséges ok nincs az ellenkezőjére.

7. Amennyiben a nyereség olyan jovedelemi tételeket tartalmaz, amelyekkel az Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, azon cikkeik rendelkezéseit e cikk rendelkezései nem érintik.

8. cikk

Nemzetközi szállítás

1. Az a nyereség, amely hajóknak, légi járműveknek vagy közúti járműveknek a nemzetközi forgalomban való üzemeltetéséből, bérletéből, valamint azzal összefüggésben kifizetések és kapcsolódó berendezések bérletéből származnak, csak abban a Szerződő Államban adózhat, ahol a vállalkozás tényleges üzemeltetésének helye van.

2. Ha egy hajózási vállalkozás lényegesen üzemeltetésének helye egy tengeri vagy belvízi hajó fedélzetén van, úgy e hely abban a Szerződő Államban levőnek tekintendő, amelyikben a tengeri vagy belvízi hajó hazai kikötője fekszik, vagy, hazai kikötő hiányában, abban a Szerződő Államban, amelyben a tengeri vagy belvízi hajó üzemeltetője illetőséggel bír.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók azokra a nyereségekre is, amelyek valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származnak.

9. cikk

Kapcsolt vállalkozások

1. Amennyiben

- a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzemeltetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy
- b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzemeltetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek,

és bármelyik esetben a két vállalkozás egymás között kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataikra tekintettel olyan feltételekben állapodik meg, vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike a feltételek nélkül elért volna, a feltételek miatt azonban nem ért el, ennek a vállalkozásnak a nyereségéhez hozzászámítható és megfelelően megadóztatható.

2. Amennyiben az egyik Szerződő Állam valamely vállalkozásának nyereségéhez hozzászámítja - és megfelelően megadóztatja - azt a nyereséget, amely után a másik Szerződő Állam vállalkozását ebben a másik Szerződő Államban megadóztatták, és az így hozzászámított nyereség olyan nyereség, amelyet az először említett Szerződő Állam vállalkozása elért volna, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg, mint amelyekben független vállalkozások egymással megállapodtak.

podtak volna, úgy ennek a másik Szerződő Államnak megfelelően ki kell igazítania az ilyen nyereségre ott kivetett adó összegét. E kiigazítás megállapításánál figyelembe kell venni az Egyezmény egyéb rendelkezéseit, és a Szerződő Államok illetékes hatóságai, szükség esetén, tanácskozni fognak egymással.

10. cikk

Osztalék

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizet, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Mindazonáltal ez az osztalék abban a Szerződő Államban is, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, ennek az Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható, de ha a kedvezményezett az osztalék haszonhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg:

- a) az osztalék bruttó összegének 5 százalékát, ha a kedvezményezett olyan társaság, amelynek az osztalékot fizető társaság tőkéjének legalább 25 százaléka közvetlen tulajdonában van; és
- b) az osztalék bruttó összegének 15 százalékát minden egyéb esetben.

Ez a bekezdés nem érinti a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik.

3. Az e cikkben használt "osztalék" kifejezés részvényekből, "élvezeti" részvényekből vagy "élvezeti" jogokból, bányarészvényekből, alapítói részvényekből vagy más, nyereségrészesedést biztosító jogokból - kivéve a követeléseket - származó jövedelmet, valamint egyéb társasági jogokból származó olyan jövedelmet jelent, amely annak a Szerződő Államnak a joga szerint, amelyben a nyereséget felosztó társaság illetőséggel bír, a részvényekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbírálás alá esik.

4. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztalék egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettje a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, egy ott levő telephely révén levékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és az érdekeltiség, amely után az osztalékot fizetik, lényegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk vagy a 14. cikk rendelkezései nyernek, az esettől függően, alkalmazást.

5. Ha az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik Állam nem adóztathatja meg a társaság által fizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik Államban illetőséggel bíró személynek fizetik, vagy ha az

érdekeltség, amely után az osztalékokat fizetik, ténylegesen ebben a másik Államban levő telephelyhez vagy állandó bázishoz tartozik, sem pedig a lársaság fel nem osztott nyereségét nem veheti a lársaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adó alá, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik Államban elért nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. cikk

Kamat

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államból származik, és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, csak ebben a másik Államban adózható, ha ez az illetőséggel bíró személy a kamat haszonhúzója.

2. Az e cikkben használt "kamat" kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár biztosítva van jelzáloggal, akár nem, és akár jogot ad az adós nyereségében való részesedésre, akár nem, különösen pedig állampapírokból és kötvényekből vagy adósságlevelekből származó jövedelmet jelent, beleértve az ilyen állampapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekkel kapcsolódó prémiumot és jutalmat.

3. Az 1. és 2. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettje a másik Szerződő Államban, amelyből a kamat származik, egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz tartozik. Ebben az esetben a 7. cikk vagy a 14. cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

4. Ha a kamatot fizető személy és a kamat kedvezményezettje vagy mindkettő és egy másik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn, és emiatt a kamat összege azon követeléshez mérten, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető és a kamat kedvezményezettje ilyen kapcsolatok nélkül megállapodtak volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a lobbletösszeg mindegyik Szerződő Állam jogszabályai szerint és az Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adózható.

12. cikk

Jogdíj

1. A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államból származik és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, csak ebben a másik Államban adózható, ha ez az illetőséggel bíró személy a jogdíj haszonhúzója.

2. Az e cikkben használt "jogdíj" kifejezés azt a bármilyen jellegű térítést jelenti, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos művek (beleértve a mozgóképfilmeket és a rádió- vagy televíziós közvetítésre szolgáló filmeket vagy kép- vagy hangszalagokat) szerzői jogának használatáért vagy használati jogáért; szabadalmak, védjegyek, minták vagy modellek, tervek, titkos formulák vagy eljárások használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos felszerelések használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatok közléséért fizetnek.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettje a másik Szerződő Államban, amelyből a jogdíj származik, egy ott levő telephely révén tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk vagy a 14. cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

4. Ha a jogdíjat fizető személy és a kedvezményezett, vagy mindkettő és egy másik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn, és emiatt a jogdíj összege azon használathoz, joghoz vagy információhoz mérten, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető és a kedvezményezett ilyen kapcsolatok nélkül megállapodott volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam jogszabályai szerint és az Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével megadóztatható.

5. A jogdíj akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha a jogdíjat fizető az ebben az Államban illetőséggel bíró személy. Ha azonban a jogdíjat fizető személynek, függetlenül attól, hogy bír-e illetőséggel az egyik Szerződő Államban vagy nem, az egyik Szerződő Államban telephelye vagy állandó bázisa van, amellyel kapcsolatban a jogdíj fizetésére vonatkozó kötelezettség felmerült, és ezt a jogdíjat ez a telephely vagy állandó bázis viseli, úgy az ilyen jogdíj abból a Szerződő Államból származónak tekintendő, amelyben a telephely vagy állandó bázis van.

13. cikk

Elidegenítésből származó nyereség

1. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek a 6. cikkben meghatározott és a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyeresége ebben a másik Államban adózhatató.

2. Az olyan ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban levő telephelyének üzleti vagyona, vagy amely egy olyan állandó bázishoz tartozik, amellyel az egyik Szerződő

Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozás gyakorlása céljából a másik Szerződő Államban rendelkezik, beleértve az olyan nyereséget, amelyet egy ilyen telephelynek (egyedül vagy az egész vállalkozással együtt történet) elidegenítéséből, vagy egy ilyen állandó bázisnak az elidegenítéséből elérnek, ebben a másik Államban adózhatató.

3. A nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók, légi járművek vagy közúti járművek, vagy az ilyen hajók, légi járművek vagy közúti járművek üzemeltetését szolgáló ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adózhatató, ahol a vállalkozás lényeges üzletvezetésének helye van.

4. Az 1., 2. és 3. bekezdésekben nem említett vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adózhatató, amelyben az elidegenítő illetőséggel bír.

14. cikk

Szabad foglalkozás

1. Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozásból vagy más önálló jellegű tevékenységből élvez, csak ebben az Államban adózhatató, kivéve, ha a személy tevékenységének kifejtéséhez a másik Szerződő Államban rendszeresen állandó bázissal rendelkezik. Amennyiben a személy ilyen állandó bázissal rendelkezik, a jövedelem a másik Államban adózhatató, de csak olyan mértékben, amennyiben az ennek az állandó bázisnak tudható be.

2. A "szabad foglalkozás" kifejezés magában foglalja különösen az önállóan kifejtett tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési vagy oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, ügyvédek, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvszakértők önálló tevékenységét.

15. cikk

Nem önálló munka

1. A 16., 18., 19., 20. és 21. cikkek rendelkezéseinek fenn tartásával, a fizetés, a bér és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy nem önálló munkáért kap, csak ebben az Államban adózhatató, kivéve, ha a munkát a másik Szerződő Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, az ezért kapott térítés ebben a másik Államban adózhatató.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az a térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a másik Szerződő Államban végzett nem önálló munkáért kap, csak az először említett Államban adózhatató, ha:

- a) a kedvezményezett bármely 12 hónapos időszakon belül egyfolytában vagy megszakításokkal nem több összesen 183 napnál többet a másik Államban; és
- b) a térítést olyan munkaadó fizeti, vagy azt olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem bír illetőséggel a másik Államban; és
- c) a térítést nem a munkaadónak a másik Államban lévő telephelye vagy állandó bázisa viseli.

3. Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó, légi jármű vagy közúti jármű fedélzetén végzett nem onálló munkáért járó térítés csak abban a Szerződő Államban adózható, ahol a vállalkozás lényeges üzletvezetésének helye van.

16. cikk

Igazgatók Lisztletdíja

1. Az igazgatói lisztletdíj és más hasonló fizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy olyan minőségében élvez, mint a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság igazgatójának vagy más hasonló szervének tagja, ebben a másik Államban adózható.

2. Az a térítés, amelyet az 1. bekezdés alá eső személy a társaságtól alkalmazotti minőségében élvez napi feladatai ellátására tekintettel, a 15. cikk rendelkezése szerint adózható.

17. cikk

Művészek és sportolók

1. Tekintet nélkül a 14. és 15. cikkek rendelkezéseire, az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy előadóművészként, úgymint színpadi, film-, rádiós vagy televíziós művész vagy zeneművész vagy sportoló, élvez ilyen minőségében a másik Szerződő Államban kifejtett személyes tevékenységéből, ebben a másik Államban adózható.

2. Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségben személyesen kifejtett tevékenységből származó jövedelmet nem az előadóművésznek vagy a sportolónak magának, hanem más személynek kell betudni, úgy ez a jövedelem, tekintet nélkül a 7., 14. és 15. cikkek rendelkezéseire, abban a Szerződő Államban adózható, ahol az előadóművész vagy sportoló tevékenységét kifejtette, ha ezen személy fölött az előadóművész vagy sportoló közvetlenül vagy közvetve ellenőrzést gyakorol.

3. Tekintet nélkül e cikk 1. és 2. bekezdésének rendelkezéseire, az e cikkben említett jövedelem mentes az adó alól abban a Szerződő Államban, amelyben az adandóúvesz vagy sportoló tevékenységet kifejt, feltéve, hogy a tevékenységet főleg ezen Állam vagy a másik Állam közpénzeiből támogatják, vagy a tevékenységet a Szerződő Államok közötti kulturális egyezmény vagy megállapodás alapján gyakorolják.

18. cikk

Nyugdíjak

A 19. cikk 2. bekezdésében foglalt rendelkezések fenntartásával, a nyugdíj és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek korábbi, nem önálló munkáért fizetnek, csak ebben az Államban adózható.

19. cikk

Közszolgálat

1. a) A nem nyugdíj jellegű térítés, amelyet az egyik Szerződő Állam vagy annak politikai egysége vagy helyi hatósága fizet egy természetes személynek az ezen Államnak vagy politikai egységnek vagy helyi hatóságnak teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adózható.
- b) Mindazonáltal ez a térítés csak a másik Szerződő Államban adózható, ha a szolgálatot abban az Államban teljesítették és a természetes személy abban az Államban illetőséggel bíró személy, aki:
 - (i) annak az Államnak az állampolgára; vagy
 - (ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vőlt abban az Államban illetőséggel bíró személye.
2. a) Minden olyan nyugdíj, amelyet az egyik Szerződő Állam vagy annak politikai egysége vagy helyi hatósága fizet közvetlenül vagy általa létesített alaphól egy természetes személynek az ezen Szerződő Államnak vagy politikai egységnek vagy helyi hatóságnak teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adózható.
- b) Mindazonáltal ez a nyugdíj csak a másik Szerződő Államban adózható, ha a természetes személy abban az Államban illetőséggel bír és annak az állampolgára.

3. A 15., 16. és 18. cikkek rendelkezései alkalmazandók az egyik Szerződő Állam, annak politikai egysége vagy helyi hatósága által végzett üzleti tevékenységgel kapcsolatos szolgálatért járó térítésre és nyugdíjra.

20. cikk

Tanulók és ipari, kereskedelmi tanulók

Az a természetes személy, aki közvetlenül a másik Szerződő Államban tett látogatása előtt az egyik Szerződő Államban illetőséggel bírt, és aki a másik Államban ideiglenesen tartózkodik kizárólag:

- a) mint ezen másik Államban levő elismert egyetem, főiskola, iskola vagy más hasonló elismert oktatási intézmény tanulója;
- b) mint kereskedelmi vagy műszaki gyakorlatnok; vagy
- c) mint az egyik Állam Kormányától vagy valamely tudományos, oktatási, vallási vagy jólékonysági szervezettől vagy az egyik Állam Kormányától bevezetett műszaki segélyprogramból származó, elsősorban tanulmány, kutatás vagy szakmai képzés céljait szolgáló adomány, ellátmány vagy jutalom kedvezményezettje,

mentes az adó alól ebben a másik Államban:

- aa) az ellátása, nevelése, tanulmányai, kutatásai vagy szakmai képzése céljára külföldről származó minden átutalás tekintetében;
- bb) az ilyen adomány, ellátmány vagy jutalom összege tekintetében; és
- cc) kétezer USA dollárnak (US\$ 2000) ezen másik Állam pénznemében kifejezett ellenértékét meg nem haladó térítés tekintetében, amelyet bármely adózási évben kap az ebben a másik Államban teljesített szolgáltatásért, feltéve, hogy a szolgáltatás tanulmányaival, kutatásaival vagy szakmai képzésével kapcsolatos vagy ellátása céljára szükséges.

21. cikk

Tanárok

1. Az a térítős, amelyet egy olyan egyetemi tanár vagy tanár kap munkájáért, aki közvetlenül az egyik Szerződő Államban tett látogatása előtt a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy volt, vagy most is az, és aki az először említett Szerződő Államban két évet meg nem haladó ideig tartózkodik azzól a céllal, hogy felsőfokú tanulmányokat vagy kutatást folytasson, vagy egyetemen, főiskolán, iskolában, vagy más oktatási intézményben tanítson, nem adózthat meg ebben az Államban, feltéve, hogy ezt a térítést ezen az Államon kívüli forrásból kapja és ez a térítés a másik Szerződő Államban adóköteles.

2. Ez a cikk nem alkalmazandó a kifizetésből származó jövedelemre, ha az ilyen kifizést elsősorban bizonyos személy vagy személyek maganérdekéből végzik.

22. cikk

Egyéb jövedelem

1. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek az Egyezmény előző cikkeiben nem tárgyalt jövedelme, bárhol keletkezően is, csak ebben az Államban adózhat.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a 6. cikk 2. bekezdésében meghatározott ingatlan vagyontól származó jövedelemen kívüli jövedelemre, ha az ilyen jövedelemnek az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettje a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, vagy egy ott levő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy vagyoni érték, amelyből a jövedelem származik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz tartozik. Ebben az esetben a 7. cikk vagy a 14. cikk rendelkezései nyerneek az esettől függően, alkalmazást.

23. cikk

A kettős adóztatás elkerülése

A kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

a) Magyarországon:

- (1) Amennyiben egy Magyarországon illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez, amely az Egyezmény rendelkezései értelmében Dél-Afrikában adózhat, Magyarország az (ii) és (iii) alpontokban foglalt rendelkezések fenntartásával ezt a jövedelmet mentesíti az adóztatás alól.
- (ii) Amennyiben egy Magyarországon illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez, amely a 10. cikk rendelkezései értelmében Dél-Afrikában adózhat, Magyarország le fogja vonni ennek a személynek a jövedelme után beszedendő adóból azt az összeget, amely megfelel a Dél-Afrikában fizetett adónak. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt megállapított adónak azt a részét, amely a Dél-Afrikából élvezett ezen jövedelemre esik.
- (iii) Amennyiben az Egyezmény bármely rendelkezése értelmében egy Magyarországon illetőséggel bíró személy által élvezett jövedelem mentes az adóztatás alól Magyarországon, Magyarország mindazonáltal ennek a személynek a többi jövedelmére történő adó megállapításnál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet.

b) Dél-Afrikában:

A Dél-Afrikában illetőséggel bíró személyeknek Magyarországon adózható jövedelme után fizetett adót az Egyezmény rendelkezéseivel összhangban le lehet vonni a dél-afrikai adójog alapján ott esedékes adóból. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtti megállapított jövedelemadónak azt a részét, amely a Magyarországon adózható jövedelemre esik.

24. cikk

Egyenlő elbánás

1. Az egyik Szerződő Állam állampolgárai a másik Szerződő Államban nem vehetők sem olyan adóztatás, sem pedig azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség, amelynek a másik Állam állampolgárai azonos körülmények között alá vannak vagy alá lehetnek vetve. Ez a rendelkezés, tekintet nélkül az 1. cikk rendelkezéseire, olyan személyekre is alkalmazandó, akik nem bírnak illetőséggel egyik Szerződő Államban sem.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyét ebben a másik Államban nem lehet kedvezőtlenebbül időzlatni, mint ennek a másik Államnak azonos levékenységet folytató vállalkozásait. Ez a rendelkezés nem értelmezendő oly módon, mintha az egyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személyeknek személyi állapot vagy családi terhek alapján olyan egyéni levonásokat, adókedvezményeket és adómérsékléseket nyújtson, mint amilyeneket a saját területén illetőséggel bíró személyeknek nyújt.

3. Kivéve azt az esetet, amikor a 9. cikknek, a 11. cikk 4. bekezdésének vagy a 12. cikk 4. bekezdésének rendelkezései nyernek alkalmazást, az egyik Szerződő Állam vállalkozása attól a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetett kamat, jogdíj és más költség ugyanolyan feltételekkel vonható le e vállalkozás adózható nyereségének megállapításánál, mintha azokat az először említett Államban illetőséggel bíró személy részére fizettek volna.

4. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásai, amelyeknek tőkésje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve, a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, az először említett Államban nem vehetők sem olyan adóztatás, sem pedig azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely terheesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettségek, amelynek az először említett Állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

5. Ez cikk rendelkezései, tekintet nélkül a 2. cikk rendelkezéseire, bármilyen fajtajú és megnevezésű adóra alkalmazandók.

25. cikk

Egyeztető eljárás

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik Szerződő Állam vagy mindkét Szerződő Állam intézkedéseire rá nevezve olyan adóztatáshoz vezetnek vagy fognak vezetni, amely nem felel meg az Egyezmény rendelkezéseinek, úgy ez a személy, ezeknek az Államoknak a belső jogszabályai szerinti jogorvoslatról függően, előterjeszheti ügyét annak, Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben illetőséggel bír, vagy, ha úgy a 24. cikk 1. bekezdése alá tartozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához. Amelynek állampolgára. Az ügyet arra az intézkedésre vonatkozó első értesítést követő három éven belül kell előterjeszteni, amely az Egyezmény rendelkezéseinek meg nem felelő adózáshoz vezetett.

2. Ha az illetékes hatóság a kifogást jogosnak találja, és maga nincs abban a helyzetben, hogy kielégítő megoldást találjon, úgy lorekedni fog az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával egyetértésben úgy rendezni, hogy az Egyezménynek meg nem felelő adóztatás elkerülhető legyen. Az így létrejött megállapodást alkalmazni kell, bármilyen kataridőket írnak is elő a Szerződő Államok belső jogszabályai.

3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai lorekedni fognak arra, hogy az Egyezmény értelmezésénél vagy alkalmazásánál felmerülő nehézségeket vagy kétértelműségeket egymással egyetértésben eloszlassák. Tanácskozhatnak arról is, hogy miként lehet a kettős adóztatást elkerülni olyan esetekben, amelyeket az Egyezmény nem tartalmaz.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai közvetlenül érintkezhetnek egymással az előző bekezdések értelmében létrehozandó megállapodás elérése céljából. Amennyiben az egyetértés elérése érdekében szóbeli véleménycsere látszik célszerűnek, úgy az ilyen véleménycsere lefolytatható olyan bizottságban, amely a Szerződő Államok illetékes hatóságainak képviselőiből áll.

26. cikk

Tájékoztatáscsere

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai ki fogják cserélni az Egyezmény rendelkezéseire vagy a Szerződő Államoknak az Egyezmény által érintett adókra vonatkozó belső jogszabályai végrehajtásához szükséges tájékoztatásokat, amennyiben az általuk előírányzott adóztatás nem ellentétes az Egyezménnyel. A kölcsönös tájékoztatást az 1. cikk nem korlátozza. A Szerződő Államnak a kapott tájékoztatást titokban kell tartania, ugyanúgy, mint az ennek az Államnak a belső jogszabályai alapján kapott tájékoztatásokat, és csak olyan személyeknek vagy hatóságoknak (beleértve a bíróságokat és az államigazgatási szerveket) lehet hozzáférhetővé tenni, amelyek az Egyezmény alá eső adók kivételével vagy beszedés-

sével, ezen adók érvényesítésével vagy az azokra vonatkozó perléssel vagy az ezekkel az adokkal kapcsolatos jogorvoslatra vonatkozó határozatokkal foglalkoznal. Ezek a személyek vagy hatóságok a tájékoztatást csak ilyen célokra használhatják fel. Nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban a tájékoztatást nyilvánosságra hozhatják. A kapott tájékoztatást az azt adó Szerződő Állam kérésére titokban kell tartani.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései semmi esetre sem értelmezhetők oly módon, mintha azok az egyik Szerződő Államot köteleznék:

- a) olyan államigazgatási intézkedések hozatalára, amelyek ennek vagy a másik Szerződő Államnak a jogszabályaitól és államigazgatási gyakorlatától ellérnek; vagy
- b) olyan tájékoztatás nyújtására, amely az egyik vagy a másik Szerződő Államnak a jogszabályai szerint vagy rendes államigazgatási gyakorlatában nem szerezhető be; vagy
- c) olyan tájékoztatás nyújtására, amely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot vagy üzleti eljárást tárna fel, vagy amelynek a nyilvánosságra hozatala ellentmondana a közrendnek (*ordre public*).

27. cikk

Diplomáciai és konzuli tisztségviselők

Az Egyezmény nem érinti a diplomáciai vagy konzuli tisztségviselők adózási kiváltságait, amelyek a nemzetközi jog általános szabályai szerint vagy külön megállapodások rendelkezései alapján őket megilletik.

28. cikk

Hatálybalépés

1. A Szerződő Felek értesítik egymást arról, hogy az Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges alkotmányos követelményeknek eleget tettek.

2. Az Egyezmény az 1. bekezdésben említett értesítések közül a későbbinek a kelte után hatvan nappal lép hatályba és rendelkezései alkalmazandók lesznek:

- a) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő naptári év január 1. napján vagy az után keletkezett jövedelmekre; és
- b) az egyéb jövedelemadók tekintetében az olyan adókra, amelyek az Egyezmény hatálybalépésének évét követő naptári év január 1. napján vagy az után kezdődő bármely adózási évre vetődnek ki.

29. cikk

Felmondás

Az Egyezmény addig marad hatályban, ameddig az egyik Szerződő Fél azt fel nem mondja. Az Egyezményt bármelyik Szerződő Fél felmondhatja diplomáciai úton úgy, hogy a felmondásról írásbeli értesítést ad legalább hat hónappal bármely naptári év vége előtt, az Egyezmény hatálybalépésének évét követő öt éves időszak elteltevel. Ebben az esetben az Egyezmény hatályát veszti:

- a) A forrásnál levont adók tekintetében az értesítés adásának évét követő naptári év január 1. napján vagy azt követően keletkezett jövedelmekre; és
- b) az egyéb jövedelemadók tekintetében az olyan adókra, amelyek az értesítés adásának évét követő naptári év január 1. napján vagy az után kezdődő bármely adózási évre vethetők ki.

Ennek hitelül az arra kellő felhatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült két eredeti példányban, Budapesten, 1994. március 4-én, magyar és angol nyelven, mindkét szöveg egyaránt hiteles.

A Dél-Afrikai Köztársaság
Kormánya nevében

A Magyar Köztársaság
Kormánya nevében